

tifællerne i de andre udvalg begynder at beskæftige sig med EU-sager.

For os i Venstre drejer det sig om at få skabt en større folkelig interesse for EU-arbejdet, og det mener vi at åbne møder kan være med til. Jeg går selvfølgelig også ud fra, at specielt hr. Thulesen Dahl har besindet sig efter afstemningen og har fremsat dette forslag og lægger så stor vægt på, at det bliver gennemført, fordi hr. Thulesen Dahl ønsker en positiv debat og folkelig interesse om, hvor vigtigt det er, at Danmark er med i EU.

Vi fortsætter altså den linje, vi for længst har lagt os på, nemlig at vi ønsker større åbenhed i Folketingets arbejde. Vi vil ikke have lovsjusk, og vi vil såmænd heller ikke have, at forslagsstillerne uden videre skal skrive dagsordenen, og de skal slet ikke bilde os andre ind, at der er noget som helst nyt her. Den debat kører i Udvalget for Forretningsordenen, og der fortsætter den, og vi skubber på for at få større offentlighed og åbenhed i folketingsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der bringer mig herop, er fru Birthe Rønn Hornbechs beskrivelse af det store arbejde, der gøres i Udvalget for Forretningsordenen for stadig at få større åbenhed ind i Folketingets arbejde.

Det er lidt svært at tage alle disse fine ord om, at man ønsker større åbenhed, og at man vil gøre alt, hvad man kan for at øge den offentlige interesse, befolkningens interesse for folketingsarbejdet, alvorligt. Fru Birthe Rønn Hornbech vil forhåbentlig give mig ret i, at den beskedne åbning, der kom i Folketingets arbejde ved den sidste ændring af forretningsordenen, næsten ikke er til at få øje på. Ikke engang åbenhed i udvalgene omkring deputationer og samråd kunne man opnå, og jeg synes, det er begrædeligt, at vi er så lukkede i Folketinget.

Selv den utrolig gode demokratiske proces, når et folketingsudvalg stiller en minister til regnskab i et samråd, kunne man ikke lukke op for i Folketinget. Det synes jeg fru Birthe Rønn Hornbech skulle kommentere, for jeg synes faktisk, at et af demokratiets flotteste samspil er det, der er mellem et udvalg og en minister. Men selv ikke det kunne man få flertal i Udvalget for Forretningsordenen for at lukke op for. Det synes jeg er ærgerligt, og derfor skal vi blive ved med at presse på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har jeg aldrig nogen af de gange, jeg har hørt fru Birthe Rønn Hornbech, været i tvivl om, at det er fru Birthe Rønn Hornbech, der har opfundet den dybe tallerken; det gør hun i hvert fald selv udtrykkelig klart, hver eneste gang hun tager ordet, og det tager vi andre bare til efterretning.

Men så kunne det også have været rart, hvis der i den ordførertale, Venstres ordfører holdt her fra talerstolen, var nogle konkrete ting, hvor Venstre har nogle bud på, hvad der så skal ske, hvilken tidsplan der skal opereres med og måske bare sandsynliggøre, hvad det er for nogle ting i Udvalget for Forretningsordenen, der kører så godt i en løbende proces og betyder, at Folketinget får en sådan åbenhed.

Og mener fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre i øvrigt overhovedet ikke, at der er grund til i særlig grad at være opmærksom på EU-processen? Jeg siger det, fordi også Venstrefolk i forbindelse med Amsterdamaftemningen var meget på dupperne for at forklare, at nu skulle man – specielt når det drejede sig om EU-sager – have en mere åben og demokratisk proces. Det skyldes selvfølgelig, at når Europaudvalget giver et mandat og et direktiv efterfølgende vedtages i Ministerrådet, er det også lov i Danmark, og så skal Folketinget bare implementere det, som er vedtaget. Er fru Birthe Rønn Hornbech ikke klar over det, siden hun kan holde en tale, der i den grad ligestiller en behandling i Kirkeudvalget – som selvfølgelig også er meget vigtig – af f.eks. et lovforslag, der har været i Folketingssalen, med behandlingen af EU-direktiver i Europaudvalget?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror også, vi må overlade æren for den dybe tallerken til fru Birthe Rønn Hornbech, og det er der nok ikke noget at gøre ved.

Men så vil jeg godt sige, at jeg synes egentlig, jeg sjældent har hørt en så sur tale. Det kunne jo ikke på nogen måde lykkes for Venstres ordfører at komme uden om de forslag, som ligger her. Det faktuelle indhold er jo, at Venstre nu er nødt til at støtte åbenheden, men at man ikke var særlig begejstret for, at det var to partier, man åbenbart ikke bryder sig om, som har fremsat forslagene. Det kunne man ikke skjule.

Men det korte af det lange er jo, at Venstre ikke har gjort nogen indsats i hverken Udvalget